

Marian Myszka

Wadowice, st. 3, gm. loco, woj.
bielskie, AZP 106-52/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 314

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TROPIE, st. 1,
gm. Gródek n. Dunajcem,
woj. nowosądeckie,
AZP 108-63/1

- kościół nowożytny (XIX w.)

Badania ratownicze, przeprowadzone przez mgr mgr Barbarę Szybowicz i Barbarę Chudzińską (Biuro Studiów i Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej).

Prace objęły dziedziniec kościoła św. Świerada, po jego zapadnięciu się. Przebadano krypty z drugiej połowy XIX w., m.in. z trumną chłopca 10-12-letniego, metalowymi krzyżkami, kłamrą do pasa i butami z cholewami.

Trzemeszno

patrz: późne średniowiecze

Unierzyż, st. 2,
gm. Strzegowo-Osada,
woj. ciechanowskie

patrz: wczesna epoka brązu

WADOWICE, st. 3,
gm. *loco*,
woj. bielskie,
AZP 106-52/-

- miasto nowożytne (lokowane w XV w.)

Badania sondażowe, przeprowadzone przez mgr. Mariana Myszkę (Pracownia Archeologiczna, M. Myska, Kraków). Finansowane przez Zarząd Miasta Wadowic. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 65 m².

We wschodniej części Rynku odsłonięto kamienne fundamenty domu drewnianego, usytuowanego w obrębie nieistniejącego wschodniego kwartału zabudowy przyrynkowej. Były to resztki murów grubości 60-90 cm, zbudowanych z otoczków, częściowo z kamienia łamanego, łączonych żółtą gliną. Dom został wzniesiony w I połowie XVII w., zniszczeniu uległ podczas pożaru miasta w 1726 r. Odbudowany po pożarze budynek rozebrano na początku XIX w., a piwnice zasypano. W wykopie w południowej części Rynku nie stwierdzono istotnych zmian w przebiegu zabudowy. Na Rynku nie natrafiono na nawarstwienia z okresu późnośredniowiecznego i nowożytnego sprzed XIX w. (zostały one usunięte podczas prac modernizacyjnych na początku XX w.). Bezpośrednio na calcu zalegała warstwa ubitego żwiru, która stanowiła nawierzchnię Rynku z I połowy XIX w. Badania we wschodniej części miasta nie potwierdziły istnienia umocnień obronnych. Najstarsze warstwy (nasypy) w tym rejonie powstały około połowy XIX w. Pierwotnie był tu stromy stok nad dawnym korytem Skawy, który uniemożliwiał powstanie zabudowy. Potem nastąpiła niwelacja terenu i wzniesienie budynków murowanych oraz kamiennych murów oporowych wzdłuż granic posesji. Na nieliczne zabytki ruchome znalezione w wykopach składają się: ułamki naczyń i kafli z XVII-XX w., fragmenty naczyń szklanych z XVII w i kilka monet (w tym szóstak Zygmunta III i kreutzery Franciszka II).

Materiały przechowywane są w Muzeum w Wadowicach. Badania zakończono.

WARSZAWA-Stare Miasto
Skarpa Staromiejska,
AZP 56-66/-

- miasto nowożytne

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w miesiącach od maja do lipca przez mgr. Macieja Czarneckiego (Pracownia Archeologii Krajobrazu „Skarpa”, Warszawa) przy współpracy mgr. Włodzimierza Peli (Muzeum Historyczne w Warszawie) i dr Marii Lewickiej-Cempa (Politechnika Warszawska). Finansowane przez Zarząd Domów Komunalnych Warszawa Śródmieście. Otworzono 30 odkrywek geotechnicznych przy fundamentach budynków na zboczu, tuż nad zboczem i tuż poniżej zbocza, na odcinku pomiędzy Pałacem Słubów i ulicą Mostową (łączna powierzchnia wykopów około 120 m²) oraz wykonano około 100 wierceń (w tym 30 w odkrywkach).

Spośród wyników rozpoznania geotechnicznego dla archeologii Starówki najistotniejsze było:

1. dość szczegółowe uchwycenie stropu gruntów naturalnych w strefie zbocza i okolo-zboczowej; na podstawie tegorocznych badań oraz badań autora z lat 1983-1986 i wierceń archiwalnych wykonanych w ciągu stu lat została opracowana mapa warstwicowa stropu naturalnego podłoża Skarpy (zbocza naturalnego) pomiędzy ul. Grodzką i ul. Mostową,

2. częściowe uchwycenie młodych nasypów na północnym obrzeżeniu Gnojnjej Góry, w obrębie murów oporowych (np. na dziedzińcu posesji Brzozowa 6/8 w stropowych warstwach znaleziono ceramikę XVI-XVII-wieczną, a na głębokości 3 m fajanse z przełomu XIX-XX w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Dziale Archeologii Muzeum Historycznego w Warszawie. Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Mazowsze”.